Brassó, 1892. VIII. évfolyam, 10-ik szám. Szombat, január 23.

Bérmentetlen levelek el nem fogadtatnak.

Előfizetési árak:
Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre . . 7 frt — kr
Félévre . . . 3 „ 50 „
Negyedévre . . 1 „ 75 „
Külföldre egész évre 10 frank.

Egyes szám ára 5 kr. a kapható a kiadóhivatalban a Gross Gusztáv lottókollekturájában.

BRASSÓ.

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

Az E. M. K. E. brassómegyei választmányának és a Brassói Magyar Polgári Körnek hivatalos közlönye.

Hirdetések felvétetnek a kiadóhivatalban

Hirdetések díja:
4 hasábos garmond-sor vagy annak helye 5 kr. Nagyobb és többszöri hirdetéseknél kedvezmény. Minden egyes hirdetmény után még külön 50 kr. bélyegdíj fizetendő.

Nyilttéri közlemény sora 10 kr.

Hirdetések és Nyilttér díjai előre fizetendők.

Megjelenik hetenkint háromszor: kedden, csütörtökön és szombaton.

Szerkesztőségi iroda
Brassó, Kolostor-uteza 26. szám alatt.
hová a lap szellemi részét illető közlemények intézendők.

A szerkesztőséget tiszteletben tartja.
PERPETUUS.
Zsinórtok vissza nem adatnak.

A lap kiadó-hivatala:
Brassó, Kolostor-uteza 26. sz. a.
Ide küldendők az előfizetési pénzek és hirdetések díjai.

Jelzsavak.

(F.) Nem egyszer vontunk már párhuzamot a szabadelvű párt és az ellenzék, különösen pedig a magát nemzetinek nevező párt magatartása között, melyet a közeledő választásokkal szemben tanusítanak, de nem lehet elég élesen kiemelni azon roppant különbséget, mely a szabadelvű párt nyugodt és higgadt magatartása és a „nemzeti" pártnak mindenféle mesterfogásokkal folytatott kortes politikája között létezik.

Ez az oka annak, hogy ujból azt a témát akarjuk, más oldalról kellő világításba helyezni.

A „nemzeti" pártnak agitacionális korteskedésére nagy, égető szüksége van, mert politikai irányának tartalma nincs, hanem csupán frázisai, jelszavai vannak, melyeknek a „nemzeti" párt ugy remél propagandát csinálhatni, hogy a nagy dobot üti.

A legelső és leglobb jelszó a „nemzeti" jelszó, melyet a párt mindavval, a mi tőle függ, a mit ő tesz, összefüggésbe hozni iparkodik, még pedig azon szerénytelen kizárólagossággal, mely önmagának tulajdonít a nemzeti politika terén minden érdemet s ellenfelétől, még a kézelfoghatő eredményeket is letagadja.

Igen helyesen és találóan jegyezte meg Szilágyi Dezső igazsággyminiszter pozsonyi beszédjében, hogy 1867. óta ez az első eset, hogy a nemzeti politika kérdése párt kérdéssé tétetik, — s ez a „nemzeti" párt érdeme!

Soha azelőtt a magyar pártok a nemzeti politikát, mint párt megosztás alapját oda nem állították, mert az eddigi magyar kormányok nemzeti politika alatt mindig azt értették, hogy az államnak ugy területi, mint politikai nemzetegységge megbonthatatlan; de azért nemzetiköz nem ismert hazánk különböző anyanyelvü lakosai között.

S ilyen politikában fejlődik s erősödik a modern magyar jogállam és ilyen politika iránt bizonyította bizalmát a nemzet egy negyedszázad óta.

És ime, most a „nemzeti" párt a nemzeti politikát pártczélok szolgálatában jelszóvá teszi abban az irányban, hogy a mit a szabadelvűpárt és a kormány követett és követ, az nem elég, hanem valami több, jobb, erősebb, nemzetiebb kell!

Természetesen, hogy mi az a több, jobb, erősebb, nemzetiebb, azt a „nemzeti" párt nem mondja meg, mert nem is tudja megmondani s azért az ilyen eljárást, mely még azon hibába is beleesett, hogy a kormányt és a szabadelvü pártot kompromittálva látja, mivel több oldalról a nemzetiségi elemek közül ujabban simultak a magyar állameszméhez, éppen a magyar állam politikája folytán, a helyett, hogy ezen haladásnak örvendene. Az ilyen eljárást nem lehet egyébnek tekinteni, mint a nemzeti politika jelszavával üzött korteskedésnek!

A második jelszó, a 67-iki kiegyezés, a közjogi alap kérdése. Ezzel is ugy vagyunk, hogy 25 év óta soha eszébe nem jutott egy pártnak sem, mely azon, mint alapon állt, hogy azt bolygassa, mert Deák Ferencznek és Andrássy Gyula grófnak annyi munkával, annyi körültekintéssel, annyi előrelátással megalkotott nagy müvét a nemzet (eltekintve a függetlenségi frakcziótól) mindig éppen oly alaptörvénynek tekintette, mint a pragmatica sanctiót.

S ezért azon eljárást, hogy egy közjogi alapon álló párt a 67-iki kiegyezést nem eléggé nemzetinek deklarálja, legfeljebb arra irányzott taktikának és ismét a jelszóval üzött kortestogásnak tekinthetjük csak, hogy a választásoknál e párt számára függetlenségi választók kikölcsönöztessenek.

De nemcsak a saját dicsőségére, hanem határozottan a szabadelvü párt rovására is kigondol jelszavakat a „nemzeti" párt; igy különösen az a legujabban felkapott vesszőparipája, hogy a kormány „aulikus".

E szónak értelmét magyarországon mindenki ismeri s épp ez oknál fogva is azért, mert olyan sulyos vád fogalmatik benne, szereti a „nemzeti" párt azt hangoztatni. S ezt oly nagy hangos s látszólagos határozottsággal ismételik, mintha a magyar közvéleményt akármicsoda meszeserü találmányokkal tévutra lehetne vezetni.

Hát szeretnők tudni, hogy a Szapáry, vagy a Tisza-kormány mivel szaporitotta meg a magyar alkotmányt a czentralizált Ausztria (?) érdekében, mivel s miben áldozta fel a kormány bármiféle udvari körnek, vagy kivánságnak (s hol van ilyen?) az ország legkisebb jogát és legkisebb érdekét?

Erre adjon nekünk a „nemzeti" párt komoly és tartalmas feleletet, ne csak azt, hogy a kormány aulikus, mert azt akárki mondhatja, de indokolás és bizonyítékok nélkül nem hiszi el senki.

Csakhogy a „nemzeti" párt bizonyítékokat és indokokat nem képes produkálni, mert azokkal nem rendelkezik, hanem csupán hangzatos jelszavai vannak, melyekkel azonban igen hamar tisztába lehet jönni, hogy mennyit érnek!

Alkotás, vagy felforgatás?

(n—) Azok után a támadások után, melyekkel Apponyi gróf s személyes hivei nagy Deák Ferenczünk müvének az 1867-ki kiegyezésnek „lejeszés" jelszava alatt — önkényt, vagy önkénytelenül, a dolog egyre megy — megdöntésére munkálkodnak, bizonyosan megkönnyebbülve lélegzik fel a közvélemény, ha tudomásul veszi azon határmas enunciácziót, melyet Szapáry gróf miniszterelnök mondott a temesvári hetven tagu küldöttség előtt a temesvári képviselőjelöltség elfogadása alkalmával.

E beszéd a maga klasszikus tömörségében s kristálytiszta világosságával megczáfolhatlanul bizonyitja, hogy a kiegyezésnek, az ezen alapuló közjogi helyzetünknek, hazánk, nemzetünk jövője biztonságának mily öntudatos és rendithetlen védője Szapáry Gyula gróf, azon határmas, az ország legnagyobb részét magában foglaló párt élén, mely körülötte mint a mostani politikai helyzet egyedül hivatott s elismert vezéralakja körül lelkesedve sorakozik.

S bizonyitja e beszéd azt is, hogy a miképen hazánk óriási fejlődést mutathat fel a kiegyezés óta, épen akként ugyanezen az alapon tovább haladhatunk minden alkotásokkal, melyek anyagi és kulturai fejlődésünket, ezekkel nemzetünk megerősödését s ezek alapján állami függetlenségünket a jövő minden veszélyeivel s alkalmasával szemben biztositják.

TÁRCA.

„Hó."

Elbeszélés.

A „Brassói" eredeti tárczája. —

(Folytatás.)

Valami gyülölethez hasonlót érzett az összes iránt, a ki ideáljaival és tudásával gazdagabb volt nála, az elismert és közüzletelt ideálistáinál. A párjának feltétkenysége a szabadnak született iránt szólalt meg benne, és kisaimatolatta vele azokat a szavakat, azokat a módokat, melyekkel emeet megszerezhette. Az ülés mesterre megijedt attól, a ki a mozgást birdeti, és lankatta fitni, tönkre akarta tenni a nyugtalankodót.

„Azt hiszed, hogy az előrehaladásnak szüksége van rátok? Ne beszélj nekem üres lelkesedésekről. Én is lelkesedtem valaha fiatul korombam, hanem a kötelességeimről sohase feledkeztem meg. A te egész álmodozásod, csak amolyan modern humbug féle, mely az örökölt rend helyébe a magatok alkotta zavart akarja tenni. Azok a modern fráterek a kötelességet, ugylátszik ki akarják törölni a fogalmak közül a haladás nevében. Hanem a haladásnak meg van az utja, meg van a lélektana. A történelem az élet mestere, s a te lelkesedésed nem fogja megvaltoztatni azt a tanitást, hogy csak a lassu haladás természetszerü. Natura non facit saltus. De nektek a természetszerü nem kell; valami olyan különösre vágytok, a mi nem kiván tisztességes kötelességteljesitest. Bizzátok reánk a haladást, mi az elet iskolájaba jártunk. Csak a becsületes munka imádsag, a frázis bajhasználban semmi áldás sincsen. A képlestesed helyett okosabban cselekednél, ha régi pályádra törnél. De persze, a könnyelmü czigányélet kedvesebb a munka tövises utjánál, melyen mi haladunk, a társadalom igazhordozói. Ugylátszik, hogy az anyád hiuságát a fia müvészsége jobban kielégiti, mint ha derekasan teljesitené polgári kötelezettségeit."

A szavak lusta hömpölygéssel ömlöttek ajkairól, olyan lassan, mélyen, meggyőződéstelien, töményen, mint ha ei akarnák előbb altatni hallgatójukat, hogy aztán álmában, gyanutlanul szökjenek. Sándor ugy érezte, hogy kifáradt a hallgatásban és leült. Előtte jól figyelt bátyjára, később csak egyes szavakat kapott ki a szóáradatból. A fájdalma nem fokozódott. Hiszen a bizonyosság csak rádult a lelkére, mig az agódó sejtés markolaszott benne. Valami egyenletes nehéz nyomást érzett egész lényén, mely fáradta tette, elszibasztotta. A bátyja szavai nemcsak bántották, de sértették is, s ő mégis kényszeredett kivancsisággal kutatta emlékezetében, hogy merre mindenféle olvasta ő a feléje hömpölygő mondatokat? S azután elcsodálkozott rajta, hogy azok a közhelyek, azok a régi ismerősök mért is szorítják, mért is fojtogatják a szivét, a mellét s a kiszáradt torkát?

Nagybátyja végre befejezte szavait. Egy kötelességteljesitéssel gazdagabb volt, elmondotta a véleményét. A teljesitett feladat érzése olyan jól esett neki, hogy bocsánatot ujabb látogatásra szólitotta fel öcsécsét, a mit azelőtt sohasem tett.

Az elégtétel mosolygása végigcselengett az arczán, hogy helyet találjon, a hol megpihenjen. S mert a végtelen gömbölygésben sehol sem talált nyugvóhelyet, elosztott az egész arczon s a kopaszodó koponyán, és zsiros fényü ragyogásba meritette.

* * *

Mikor Sándor a kapu aljából kilépett, s a szines, fasoros utczára, a szabad levegőre ért, az emlékezése elveszette már a bátyja szavait. Hanem az okoztak fájdalmas magasra jobogott és szomorusággal töltötte el szivét. Fülében csengett még a kövér hang s a kocsirobogással egyenletesen zugó, zörgő larmával olvadt össze. Körülötte a nyüzsgő élethen, a tekintete talán bele akadt a csenevész fák lombjába, a járókelőkbe, de nem vetett ügyet rájuk. Egy nem rég olvasott könyvből valami különös kép elevenedett meg előtte. Szibériában utazó ember irta és lefestette benne a végtelen hósivatagokat, az életlelen, látástoló, temérdek fehérséget.

És Sándor is egyszerre csak kint járt a homezókon, kint ég alatt, a fehér levegőben, a rengeteg hidegben. Körülötte a merre a szeme járt, a látóhatár egész birodalmában havat látott, élettelen havat. Élők nélk esendesen és elboritt mindent, a mi eleven a viidéken. Ha ei akar állani esése, a nagybátyja beszéni kezd a maga tisztességéről s a kötelességéről, s a hóesés ujra nekiindul. És nem szünik meg, mig csak el nem temet mindent, ót magát is, soha el nem olvadó leple alá.

IV.

Sándor azok közé az impressionistak közé tartozott, a kiknek minden érzése egyforma fogékonysággal fogadja a benyomásokat, s mindegyiket az érzés és gondolkozás farasztó, nagy és felesleges munkájával dolgozza fel. Idegei folytonos rezgésben voltak, s az idegközpontjai néha valóságban kifáradtak, elszibadtak a szakadatlan munkától. Az impressiótt lázasan dolgozta fel, mint valami sakatoló favágógép, mely mohón kapja el és vagdalja össze a beléje jutott czöveteket hogy ezután felaprózva, formai-

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.

Szükség vala ez enunciáczióra az 1867-iki kiegyezés ellenségeivel szemben, kiknek malmára teljés erővel hajtja a vizet Apponyi pártja, mely bár csak éles hatalmi vágyainak megvalósítására vette ugyan fel a szélsőbal jelszavát, de ezeknek, makacs hangoztatásukkal, a beavatlanok előtt mégis hitelt s kelendőséget szerezhetne.

Azt mondják ugyan A p p o n y i és hívei, hogy ők az 1867-iki kiegyezés alap ján állnak. De mindel tovább haladnak az országos korteskedésben, annál inkább bebizonyul rajtuk, hogy a felforgatási elvének általuk felszabadított szellemei felett uralkodni már nem tudnak, sőt azok mint megvadult paripák ragadják őket tüskönbokron keresztül az elvadult és szenvedélytől elvakult gondolkozás oly örvényes vidékeire, a hol jaji leune, bukása leune a nemzetnek, ha a lidérczként villogó jelszavak által elkapatva velök ragaditatnék. Apponyinak s egyik főhivének, Beöthynek kassai beszéde megczáfolhatatlan bizonyitéka ér ette. Ott már nyiltan idézték a mult századok egyik forradalmi hősének szellemét, Beöthy büszkeségét fejezte ki, hogy ott lépterik fel leiöltnek, hol Rákóczy először bontotta ki zászlajét s e mondással a magyar nemzetnek dinasztikus hűségén s ennek ok-okozatát képező viták érdekein ejtett sérelmet. O tt mondta a kiegyezést a nemzet szabad fejlődését szorító, akadályozó vasabroczsnak, s evvel K o s s u t h o t, az ő elszakadási forradalmi politikáját hirdették helyesnek és jogosultnak.

A kiegyezést és a jelen közjogi alapot megdönteni igyekvő szélsőbal diadalmasan mosolyoghat, hisz Apponyiék pompásan dolgoznak az ő utjok egyengetésén és a — a maguk lehetetlennek tételén. Kijátszották e kormány ellen a zsidók egyenjogusitási mozgalmát is, felekezeti szérelmekkel korteskednek s ez is bizonyitja Apponyiék rövidlátását, sőt szenvedélyről elvakulását, hogy nem veszik észre, mily veszedelmes lenne nemzetünkre, még ugy is gyenge társadalmunknak, ha a politikai szenvedélyek lobogását még a felekezeti gyülölködés vihedere is élesztené.

S z a p á r y gróf a békés állami fejlődésé, a nemzet és a társadalom fokozatos megszilárdulásáé, mig vele szemben a felforgatásnak, elért vivmányaink és jövönk kockázra vetésének áldatlan embereit állták. A nemzetnek könnyü lesz valasztani közttük

---

lan halomba hányja őket. A mi a körébe jutott, a mi az érzékeit érte: az idegei felkaptak és mohón rohanva ragadtak agyvelejére felé, hogy ez felaprózza, széjjel tépje és szertedobálja megint csak a szünetlenül munkálkodó idegeknek.

A bátyja szavaitól ugy megrezgett egész idegrendszere, hogy szinte érezte a lüktető mozgását. Ezer bohatást kellett feldolgoznia, de mindeneklőtt és mindenek fölött azt az egyet, hogy az ismeretlen, rezidli jó mind messzibbre távozik tőle, s hogy azok a kötelékek, melyek a remélt boldogsághoz fűzik, meglazultak. A lelkének néhány pillanat alatt kellett annak a nagy érzésmunkának ellenkezőjét teljesítenie, melyet már majd nem gépiesen végzett. A folytonos reménykedés hibavalósága egyszerre rájaszakadt, nem is záporképen, hanem ugy mintha az egész jégkor valamennyi felhőjével összesűrüsödve dült volna rea. A tüdeje nem birná el azt a temérdek sürü levegőt s megszakadna tőle; Sándor érezte, hogy a lelke nem birja el a rengeteg világosságot és fél, hogy megzavaredik tőle.

(Folytatása következik.)

Az arany ember.

A modern politika nagyon prózai valami; elparólgott abból minden költészet és ha hébehóba — válaszstások idején — az ellenzéki kortes beszédekben nem lehetne egy kis virulo esztelenséget olvasni, bizony hiányzanék belőle még a lászata is minden romantikának. És a magyar politika ez idő szerint mégis egy oly alakot mutat fel, melynek Jókai egyik legbriesebb regényhősének nevét kell adnunk.

Ez alak valamennyi közt a legprózaibb s legjózanabb miniszteri tárcza birtokosa: Dr. Wekerle Sándor pénzügyminister. Igen, ő a modern Magyarország arany embere, és a nehéz mi, melyet bátor elszánásaggal megkezdett s tántorithatlan erélyével a közeli megvalósulás stadiumába vitt, e mi a valutarendezés.

Mikor államháztartásunkba helyreállitatott az egyensuly, — Herkulesihez illő munka melyből Wekerle végezte az orosz lán részt, — kincstárnokunk a pénzérték rendezésének fontos kérdésére terelte tetteriejét.

Nagybányai választói előtt igen beesés czéizásokat tett a kincstárnok az értékreform tárgyában s illető nyilatkozatai alkalmasak mesze Magyarország határain tul is a legnagyobb érdeklődést kelteni. Különösen bámulnunkban örvendtes bonyomást fog kelteni az, hogy dr. Wekerle büszke öntudattal jelentheite. misszerint nálunk a valutareformhoz meg van minden előfeltétel. Ezek az előfeltételek, melyek hála Istennek! már teljesitve vannak, először az állam képessége a művelet kötelezeinek viselésére, másodszor a szükséges arany menyiség beszerzésének lehetősége.

Igen az utóbbira nézve Wekerle, az arany ember már csodát müvelt, melyről Nagybányán bizonyal szerénységből hallgatott. Nekünk azonban — irja a „Pester Correspondenz“, — szabad arra emlékeztetnünk hogy a pénzügyminiszter az államkincstár rendelkezésére álló eszközeivel a külföldi piaczokon már régóta arany beszerzéseket is eszközölt, melyek által a valutareformhoz szükséges arany menyiség jó része már eddig megvan. De ezzel nem elegedett meg, hanem legyőzte Austria kezdetben tanusitott vonakodását s a monarchia másik felével is megtudta értetni, az aranyalapon rendezett pénzrendszerhez való átmenet szükséges voltát. Bármily tartozkodó volt is kezdetben az osztrák pénzügyminiszter, dr. Steinbach, a valutarendezés tekintetében, Wekerle erélyes akcziója végre mégis győztes lett s ha ma a Lajtan-tuli mérvadó körök nem működnek többé az illető törvények ellen, ez csupán pénzügyminiszterünk akaraterejének s propagandieta bogzalmának kell tulajdonitanunk. Nagybányai beszédében a magyar kabinet aranyembere oly nyilatkozatokat tett, melyek különben győzelmesen eloszlathatnak minden aggodalmat, mely Austriában még tán létezik. Hogy a művelet elhamarkodott keresztülvitele nem szándékoltatik, az kitünik Wekerle azon szavaiból, melyekben több esztendőre terjedő átmeneti időszak helyeztetett kilátásba. Es hogy az értékreláczió megállapításánál a szükséges bölcs körültekintéssel fogunk eljárni, arról kezesiedik dr Wekerle önnepélyes kijelentése, hogy a szervezés logokat tisztelettben tartani, a tényleges viszonyokat figye embe venni s a megrákodtatásokat kerülni fogják.

Ezek a világos és határozott nyilatkozatok, reméljük, elegendők lesznek az esetleges kételyek eloszlatására, melyek a monarchia másik államában bizonyos körökben még létezhetnek. Az arany ember kijelentette beszédében, hogy egy pillanatot sem fog elmulasztani e körös megoldásnak gyorsitására. E szavak a valutareform közeli megkezdését helyezik kilátásba. Magyarország hálával fogadja pénzügyminisztere ajkáról ezt az örömhirt. Mert a mit ez az örömhir nekünk igér, az gazdasági viszonyaink stabilitása, Magyarország belső esatlakozása a Nyugat kulturnemzeteihez, megteremtése egy pénzrendszernek, mely biztositja pénzünknek, állandó valorzatiansagát érdekének. Ezek az előnyök, miket a valutareform biztosit nekünk.

Az arany ember ez előnyök kivivása által irányi szerez magának a magyar nemzet, sőt az egész monarchia örök hálájára.

Kiskükülővölgyi h. é. vasutra vonatkozó előterjesztés.

Milyen tisztelt törvényhatósági bizottság!

A tekintetes alispán urnak 1891. évi 12855. számu rövid utón vett intézkedésével felhivatván, hogy azon alkalomból, a midőn a nagymélt. földmivelésügyi m. kir. miniszter ur 05176—1891. számu leirata a Kiskükülővölgyén létesitendő helyi érdekü vasut dolgában tárgyaltatni fog, — szakvéleményemet előterjeszteni, — van szerencsém e felhivásnak készséggel megfelelve, — a vasutra vonatkozó részleteimet tapasztalataimból meritett legjobb tudomsom szerint következőkben előadni.

Mindenekelőtt tudor vagyok kiemelni, hogy a létesitendő vasut ügye ez alkalommal érdemlegesen nem tárgyaltatik, — vagy legalább ei nem dönthető, — mert oly engedmenyes vagy változó, a mit a szolgálatát és közremüködését a minimumra tetemes nehézségek leküdésével járó ügyben a vasut kiviteinek kezdeményezésére s fogantositására nézve felajánl, — egyelőre nem létezik; — már pedig az engedményes tartozand első sorban nem csak erre vonatkozó javaslatait a törvényhatóságnak előterjeszteni, hanem a vasut létesithetése érdekében kivánt minden intézkedést megtenni, s a szükséges anyagi áldozatokat meghozni az előleges költségek fedezetéről gondoskodni. szóval: mindent elkövetni hogy a vármegye közönségének e rég táplált óhajtása teljesedésbe menjen.

Mindkét ugy a nagymélt. földmivelésügyi m. kir. minister ur leiratában — a kereskedelemügyi m. kir. minister urral egyetértőleg — az egyideig szóban forgott Székelykocsárd — bethlenszentmiklósi és Balavásár — héjasfalvi kiágazásokról illetve vonat-irányoktól, a terep nehézségek miatt s a tetemes költségeknél fogva elkeliteni kivan, a mint Kiskükülő vármegyében egyedül valósitható helyiérdeki vasutat: a Balázsfalvától — Diószentmártonon — Balavásáron keresztül Parajdig, szóval: a szó szoros értelmében: a Kiskükülővölgyében vezető vonalat ajánlja a kivitelre, — ennél fogva e szakvéleményemben is csak egyedül o vasutat lesz szerencsém tárgyalni.

Nem tartom elkerülhetlennek a mélyen t. tzlelt törvényhatósági bizottság előtt a czélra velt vasut czélszerüségét s szükségességét bővebben indokolni, azért, — mert erre nézetemet már máskor is több izben is volt alkalmam kifejteni, s főleg azért, mert a tekintetes birtokosságnak egy tagja sincs, a ki erről meggyőződve nem lenne, — s el nem ismerné, hogy a vasut, a mely vasszálnival jótéteményeit minden felé kiterjeszti, a vármegye birtokosaira, sőt minden egyes lakósára nézve, — áldásos és hasznos ne lenne. — Előzőkott ugyan forduli, hogy ily alkalmakkor a vasut hátrányait is emlegetik, mint például: a többek között, hogy a vasut a tengelyen való szállitást feleslegessé téve vagy csökkentve, — a forvaró népnek kenyerét elveszi, — vagy hogy az élelmódot egyáltalában megdrágitja, — de mennyire elterpülnek e hátrányok, ha némileg felmerülnének is, azon óriási előnyökkel szemben, — a melyek a vasut épitéséből kifejlődni szoktak. Hisz, ha tekintetbe vesszük, hogy a közlekedésre szánt közönséges eszközeink: a közutak tökéletes kifejlesztése is már mily előnyére szolgál a forgalomnak, s másod sorban a közönséguek, — még inkább el kell ismernünk, hogy a vasut, mint a legtökéletesebb közlekedési eszköz, — nemcsak hogy a forgalmat magunk között, hanem ugyszólvan az egész világgal közvetitő megkönnyiti, — a szállitást gyorsabbá s a mi fő: olcsóbbá teszi. Nem ismerve határt és akadályt, — lerontja a legerősebb választ is, — a mely a népek érintkezés elien fentállott s egymáshoz vonza őket; — ha nem volt, — teremt forgalmat, — előségiti az ipar és kereskedelem fejlődését; — szóval: mindenféle elárasztja jótékony hatását a jólétet hoz a föld minden rendü és rangu lakosságara.

A mi a tervezett vasut jövedelmezőségét illeti, a mely annak egyik alap s főfeltétele, — mindenesetre tekintetbe vesendő lévén, — kötelességemnek tartanám a mélyen tisztelt törvényhatósági bizottságot, mint a kitől a vármegye részére bonzandó anyagi áldozatok megszavazása függeni fog, — esekély erőmből kitelhetőleg felvilágositani; azonban az idő rövidsége miatt a kellő számadatok megszerezhetők nem lévén, — e tekintetben ha tározott s teljesen megbizható adatokkal nem szolgalhatok, s nincs módomban számszerüleg igazolni, hogy a vasut épitésébe befektetendő tőkék mily jövedelmet fognak hajtani; — azonban bátor vagyok a tekintetes bizottság megnyugtatásul — hivatalos adatok nyomán — felemliteni, hogy a hozzánk legközelebb eső másodrendü és helyiérdekü vasutak, — a mult 1890. évben következő évi tiszta fölösleget és tiszta jövedelmet mutattak fel, u. mint :

1. A marosvásárhely-szászrégeni vasut : tiszta fölöslege az elsőbbségi részvények után $= 5{,}03\%$, — és osztalékképen $= 3{\cdot}8\%$-ot.

2. A héjasfalva-székelyudvarhelyi vasut : az elsőbbségi részvények utáni tiszta fölösleg $= 3{\cdot}58\%$ és osztaléka $=$ —

3. A szilágysági részvényi vasut: az elsőbbségi részvények utáni tiszta fölöslege $= 2{\cdot}59\%$, s osztaléka $= 2{\cdot}5\%$ — stb.

Egyébiránt a vasut jövedelmezőségének — mélyen tisztelt törvényhatósági bizottság lejbizásabb próba köve azon körülmónyben fog nyilvánulni, hogy annak valósitására vagy kiepitésére vállalkozó, a kelló tőke akad s jelentkezik-e, vagy más szóval, mily kilátások mutatkoznak a befektetendő tőke kamatoztatására nézve; mert a társaság megalakulása és az épitési engedély kiadása — a törvények szerint — bizonyos meghatározott előfeltételekhez lévén kötve, — az oly vasutaknál, melyek nem életképesek, már a társaság létrehozatala sem sikerülhet, s az épitési engedély sem nyerhető el.

Az a vármegye törvényhatósága, a melynek áldozatkészségét a vasut támogatását illetőleg igénybe vételik — a kedvező esetben megkapja a részvényei utáni osztalékokat : — kedvezőtlen esetben pedig, ha a vasut tiszta jövedelmet nem hajtana, — a mi különben alig várható — ugy lakósai és birtokosai legalább azon indirect de biztos hasznoba részesülnek, a melynek a vasuti közlekedés életbeléptetésével a vasuti környező vidékre : a birtokok értékemelkedésére, s a termények könnyebb s hasznosabb értékesitése által okvetellen szállania kell.

A létesitendő vasut, — mint már fentebb is jeleni szerencsém volt — Balázsfalvánál csatlakoznék a m. kir. államvasutak hálózatához, s a Kis-Kükülló völgyen felfelé haladva, Parajdnál végződnék.

Lehetséges azonban, hogy a balázsfalvi csatlakozás a terep viszonyok miatt nehézségekkel járna, a mely esetben annak a S kilométerrel távolabb, de Budapesthez annyival közelebb eső karácsonyfalvi állomásnál kellend történnie. Akár Balázsfalvánál, akár Karácsonyfalvánál lenne a vasut kiindulása, — annak teljes hossza lehető pontos adatok szerint 117.5 kilométert tenne; — tehát valamivel többet, mint a hogy eddig számitásba hozatott.

(Folytatása következik.)

Román lapszemle.

A n-szebeni román értekezletről a következő sürgönyök állanak rendelkezésünkre : Szeben, jan. 20. „Az értekezlet d. e. fél 11 órakor nyitatott meg. Ratiu alelnök (tordai ügyvéd) füleg erkölcsi hatásut hangsulyozva a román küzdelemnek e határban és a külföldön. Összesen 460 küldött van. A karzat zsufolva van. Következik a megalakulás és igazolás. A gyülés lelkesült.“ A második sürgöny, természetesen a „Gazeta“-ban : „Szeben, jan. 20. Ratiu megnyitójában azt mondja, hogy az értekezlet összehivatott egyetértési azon eszközök felől, hogy a programm megvalósitásával kizdjenek. A párt megvalósitása és szervezése füleg fogalkoztatni a küldötteket. Idézi a kisdedóvodai törvényt és tiltakozásokat, melyek a román népek a nemzeti küzdelemben egyesitettek.“ Kimutatja ama erkölcsi nyeresget, melyet a mivelt Európában aratlak, a s mely meggyőződött, hogy a mi államunkban van valami rothadt. Soha sem eskődünk össze a trón ellen, s nem hittuk be hazánkba sem a törökot, sem a németet, sem a muszkát. Reményét fejezi ki, hogy az állam csak is egyenjogosság mellett szilárdul meg. (Taps)

Elhiszuk, hogy megtapsolták de a muszkákkal még is csak harczoltak 1849-ben s

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca

azok behivásában is csak volt valami részük. Nem szemrehányás csak is a történeti igazság érdekében jegyezzük meg ezt is. A török és német behivása körül sem épen olyan szentek, a mint Ratiu mondja, de könnyü neki a kisdedóvodák ellen szónokolni, mert ő jól tud magyarul, más ember gyermekét üsse a kő . . . .

Megrenditő szinekkel rajzolja a „Gazeta“ egy vezérczikkben a mostani képviselőválasztásokat. Olyan ezeknek jellege, olyan irtóztató, mintha nem egyszerü választás, hanem forradalom előestéjén állanánk. Rémités, üldözés, törvénytelenség jellemzi e választásokat. Oh jaj! Volt már több botrány, vérontás, sőt halál is néhány helyen. No, hogy még sem mindenütt, pl. a Lensoron s csak is néhány helyen. Szilágy-Csehben meglőttek egy cse dő t, Kassán Szilágyi minisztert sárral, hóval dobálták meg, minden ablakát beverték, a párt lobogóját széttépték. A csendőrök golyói itt is áldozatokat arattak. Hm, hm! Hát batausok nem voltak? Nem, azok Bukurestben verik agyon jó pénzért a választókat de az nem irtóztató, ahhoz a „Gazetá“ nak nincs semmi köze, csak a mi fejünk fáj neki, hogy feketithessen bennünket. Camasia!

„Annyira megy irántunk részvéte, h gy megjósolja, hogy a választások után hadi tudósitásokat fognak közölni, mint a königrétzi csatáról. Nem illenek ezek a hires kulturához a mivel mi dicsekedünk, sőt olyan barbarizmusra vezetnek, melyek az ököljogra emlékeztetnek. Milyen jó lett a szive az eszemadtának! Elég, hogy az ilyen állapotok kivül esnek azokra nézve, kik a magyar állameszme keretén kivül állanak. Itt szó sem lehet a szabad nyilatkozatokról és a jog gyakorlásáról. Prédikálna csak Bukurestben enynyit az unio ellen, majd meglátná. Azonban most látjuk, hogy nem minket sajnál, hanem a natió vezetőit akarja figyelmeztetni, hogy ne vigyék a román választókat oda, a hol még emberhalál is történhetnék. Lám, Naszódon nem hallgattak e bölcs tanácsra és még sem történt vérontás! Oh azok a naszódiak, hogyan lefőzték a passivitateát! Majd kikapnak, várjanak csak! Mi pedig olvassuk e rémséges czikk végét, mert ez ám a java.

„Minél dühösebb a küzdelem, annál dicsőbb a győzelem. Ez az igazság buzditsa ma a román nép harczosait.“ Hát hol az Isten csudájában harczolnak azok a román nép vezetői? Hiszen Bem nincs Szeben alatt. A népet ne engedjék a választási csataterekre a vezetők és a győzelem még is dicső leend. Az ég mentsen meg minden embert ettől a logikától! Vagy ugy, hiszen a gyülés termének páholyai zsufolva vannak Szebenben. Ez már más, azok a tüzes feketeszemü román leányok és szép nők! Igy már aztán mi is értjük a harczot, melyben dicső leend a győzelem. Ezt annál inkább hisszük, mert oda át a Liga is mozog Brailában, Alexandriában, minden románok kulturájáért. Bár magukon birnának segiteni, hogy ne lakjanak a parasztok föld alatti hurubákban s hagynának békét más ország belügyeinek. Nem kell félni! Nem fog az a Liga nálunk gyökeret verni, kiszárad az oda át magától, mihelyt elfogy a piczula. Ott pedig hamar elköltik a más ember pénzét, oda lesz, mint a Negruvóda gymnasiuma Fogarasvárosában. A fost, ce a fost. Volt, a mi volt.

Cz.

Egyleti élet.

Brassó, 1892. jan. 22.

A brassói m. polgári kör és betegsegelyező temetkezési egyletének választmánya folyó hó 20 án ülést tartott. Engedje meg az igen tisztelt szerkesztő ur, hogy ezen ülést becses lapjában röviden jelezhessem.

Első sorban is magának a polgári körnek folyó ügyei intéztettek el. Nevezetesen alelnök Haluskai Vilmos jelenti, hogy Nagy István bankigazgató ur, körünknek tisztelt tagja, ki az e hó 3-án tartott közgyülésen elnökké választatott, hivatkozva egyfelől hajlott korára, másfelől halmozott teendőire, az elnöki tisztet el nem vállalhatja.

A választmány sajnálattal veszi tudomásul Nagy István bankigazgató urnak az elnöki tisztről való lemondását s hogy az elnöki széket mennél hamarább betölthesse, határozattá emelte, hogy egyidejüleg a betegsegélyező és temetkezési egylet közgyülésével folyó hó 31-én d. u. 3 órakor közgyülést tart.

Továbbá a kör választmánya a nem régiben tartott közgyülés egyik határozata alapján kimondja, hogy február hó 7-én (vasárnap) megtartja ez évi első thea-estélyét, mely estélynek tiszta jövedelmét a betegsegélyező- és temetkezési egylet javára forditandja. Fényes bizonyitéka ez annak, hogy mennyire szivén fekszik e polgári kör intéző férfiainak ezen igazán humanus czélu egylet felvirágoztatása.

Majd a betegsegélyező és temetkezési egylet ügyeinek elintézésére került a sor. Első sorban is a pénztár vizsgáló bizottság nevében Kovács Ignácz adóhivatali ellenőr ur jelenti, hogy a bizottság a pénztárt teljesen rendben találta, s hogy csak elismerőleg dicsérőleg szólhat a könyveknek sok fáradságot igénylő, helyes, pontos vezetéséről; ama lankadatlan buzgalomról, melyet ezen egylet ügyeinek vezetéséhez ugy az igazgató Papp Ferencz ur, mint a pénztáros Spuller József ur kifejtettek. Inditványozza, hogy a választmány a közgyülésen kérje a pénztásos részére a fölmentvény megadását egyfelől, más felől, hogy adassék a közgyülésen is ugy az igazgató, mint a pénztáros részére kifejtett önzetlen munkásságukért jegyzőkönyvi köszönet.

S most legyen szabad még fölemlitenem a betegsegélyező és temetkezési egylet választmányának ama határozatát is, hogy más hasonczélu egyleteknek tagjait is hajlandó kötelékébe felvenni, minden beiratási dij nélkül.

Felhivjuk tehát t. pályatársaink figyelmét, hogy ezen erős alapon álló egyletbe magukat beiratni ne késsenek. Hisz inkább legyünk egy oly egyletnek, mely egyenesen a mi érdekeinket szolgálja, mint olyanoknak, melyek olykor idegen érdekekért áldoznak, másfelől meg nem egyszer társadalom bomlasztó, felforgató doktrinákkal traktálják hiszékeny tagjaikat.

Mint imént is emlitém, a betegsegélyező és temetkezési egylet közgyülése január hó 31-én lesz. A tárgysorozatot közelebbről a tek. szerkesztő szives engedelmével hozni fogjuk.

b—

KÜLÖNFÉLÉK.

— Templomszentelés. Minthogy a kolostor utczai róm kath. plebánia-templom belseje már annyira restaurálva van, hogy a rendes istenitiszteletek abban megtarthatók, ennélfogva mélt. Möller Ede apátplébános ur holnap vasárnap d. e. 9 órakor az oltárokat, illetve a templom belsejét ujra fölszenteli. A fölszentelés után az orgona a „Venisancte“ éneket fogja játszani, mire egy magyar és német prédikáczió következik. A prédikáczió végeztével ünnepi nagy mise tartatik s a templomi énekkar Jaschik Gyula karnagy ur vezetése mellett a következőket fogja előadni: Ünnepi mise Es-durban, Obersteinertől, solok-, kar- és orgonára; a Gradualehoz: „Ave Maria“ tenorsolóra orgonakisérettel, Cherubinitől (tenor Binder Jenő tanár ur); az Offertoriumhoz: „Esto mihi“ sopran- és violoncello-solóra orgonakisérettel, Weiss L.-tól (sopran soló Rosenkreuz Mariska k. a. cello-soló Ludvig J. ur.)

— Igen érdekes. Már mult számunkban jeleztük, hogy magyar dalárdánk meglepetésben kivánja részeltetni a magyar közönséget. E hirünk jó forrásból is eredt; ugyanis dalárdánk engedve azon általános és már régen hangoztatott óhajtásnak, hogy mutatná be erejét valamely tekintélyesebb dalmü előadásában legközelebbről Saynt-Remy és Offenbach igen érdekes és szép zenéjü operettjét: „Choufleuri ur otthon lesz“ adja elő a városi zenekar közremüködésével. E mellett a müsorba felvett tréfás férfi- és nőikarok, magánjelenetek stb. mind hozzájárulnak ahhoz az érdekes meglepetéshez, melyben február hó 6-án részesülünk; de mert egy ily estély véghetetlen gyakorlatot, próbát stb. vesz igénybe, reméljük, hogy daláraink buzgóságát, a magyar társadalom is megérdemlett méltánylásban fogja részesiteni s az estélyt tömeges látogatásával teszi dalárdánkra nézve sikeressé.

— Szegényalapból. Az idei szegényalapból szombaton e hó 30 án fog a Redoute helyiség iben megtartatni és belépti jegyek á 1 frt 50 kr a városkapitányságnál és Zeidner H. könyvkereskedésében, karzati jegyek á 2 frt pedig csak is a városkapitányságnál (Litsken J. alkapitány urnál) válthatók.

— Egyenjogositási törekvés. czimen lapunk utolsó számában közzétett hirünk e hó 21-én a kérdés fontosságához mért impozáns megoldást nyert. Dr. Weisz Ignácz ur meghivása folytán a brassói két izraelita hitközség tagjai majdnem teljes számban jelentek meg az Európa szálloda nagy termében. A főkapitányság részéről Hiemesch Ferencz főkapitány ur volt jelen. Az értekezleten dr. Weisz Ignácz ügyvéd ur elnökölt, jegyzőkül Wesel Adolf orth. rabbi és Steinhardt Samu ügyvédjelölt ur kérettek fel. Az értekezletet dr. Weisz ügyvéd nyitotta meg és a tőle már megszokott alapossággal adta elő az értekezlet czélját. Hozzászólott a tárgyhoz Wesel Adolf rabbi is és az értekezlet nagy lelkesedéssel elfogadta a következő határozati javaslatot: a brasói két izraelita hitközség örömmel és lelkesedéssel üdvözli a budapesti izr. hitközség kezdeményezése folytán a kolozsvári orth. hitközség által is elfogadott, a zsidó vallás egyenjogositása tárgyában országszerte megindult mozgalmat, ahhoz egyhangulag csatlakozik és erről ugy a budapesti izr. hitközséget, valamint a kolozsvári izr. orth. hitközséget értesiti. Egyuttal határozatba ment, hogy a Brassó város és a Brassómegye által megválasztandó képviselőket irásban kéri fel az értekezlet, miszerint annak idején, midőn a zsidó vallás egyenjogositása az országgyülés tárgysorozatába felvétetik, azt maguk részéről támogassák. Mielőtt dr. Weisz az értekezletet bezárta, mély szavakban bucsuzott el mindkét hitközségtől, felkérve őket mielőbb egyesülni.

— Calicot bál. A helybeli román nőegylet f. év januárius 30-án, a „Central Nr. 1.“ vendéglő nagy termében calicot bált rendez. A jelmezek mintája a Simay testvérek üzlete kirakatában megtekinthető. Ha tévedésből valakinek meghivó nem küldetett s az ezen mulatságon részt akar venni, szivesked-jék ezen czélból a rendező bizottsághoz fordulni.

— Rendőri hirek. Ma délelőtt a kis öblü Manlicher-féle fegyver egy lövetéke az általános kórházba hatolt be. A lövedék az uj épület első emeletén az egyik folyosó ablak felső tábláján keresztül vette utját és mereven lefelé esvén a 9. számu szoba ablakába ütött be, szétzuzván a külső ablak alsó üvegtábláját és az alsó üvegtábláját a megfelelő belső ablaknak. Az utóbb nevezett farészeibe ütődve a löveték a földre esett. Miután a löveték kétségkivül a katonai lövöldéből származott, a városkapitányság az itteni cs. kir. katonai parancsnoksággal gyetértőleg ily a közbiztonságot veszélyeztető eseményeknek elejtét veendő a szükséges lépéseket megtette. A mai napon foganatositandó szemle eredménye közöltetni fog.

Nyilt-tér.*)

Tekintetes szerkesztőség!

Vontkozással a helybeli bérkocsi fulajdonos Nagy Sámuelnek tisztelt lapjának keddi számában megjelent személyemet illető „Beküldött“-jére van szerencsém a tisztelt szerkesztőséget a következő a tényállás valódiságát kitüntető sorok felvétele végett kérni.

Igaz, hogy mult szeredán délután épen midőn a meghatározott házi rendelő óra alatt nálam számosan megjelent betegek megvizsgálását és kezelését béfejeztem volt, egy férfi engem felkért, neje betegágyához a Bolonyába vele menni.

Miután azonban már az előtt Seraphin tanár urnak, kinek már évek óta vagyok házi orvosa, biztos igéretet tettem, azonnal a rendelő órám végeztével sulyos beteg gyermekét ujból meglátogatni, ezenkivül még más, már kezelésem alatt álló nehéz betegek délutáni látogatásomat várva várták, tehát egy látogatásra a Bolonyában a szükséges időm teljesen hiányzott, kénytelen voltam kivánságát még akkor is megtagadni, midőn ajánlkozott egy kocsit állitani elő.

Ebben egy nyugodtan és méltányosan gondolkozó sem észlelhet részemről kötelesség megszegést vagy inhumunis eljárást, mivel még a legnagyobb előzékenység mellett is egy orvosnak lehetetlen ugyan azon időben egyszerre két helyen megjelenni, és magában érthető, hogy már kezelés alatt álló betegek terhes betegség eseteiben házi orvosuk segélyére előjoggal birnak.

Ez a tényállás

Eljárásomból annál kevésbbé tehetek magamnak szemrehányást, mivel Brassóban több mint 20 orvos van, az illető férfi tehát nem csak az én segélyemre volt utalva, melyben a jelen esetben más felől lett igénybevételem miatt lehetelen volt őt részesithetni.

Végül Nagy Samu urnak azon két állitását, hogy nejének állapotát nagyon veszélyesnek jelezte, és hogy nőm is reá beszélt, ne mennék a Bolonyába, teljesen valótlannak kell kijelentenem, mivel nevezett Nagy Samu engem csak röviden beteg neje látogatására hivott meg, és a véletlenül a szobában jelen volt nőm rövid tárgyalásunk alattt egy szót sem szólott.

Ki váló tisztelettel levén

Dr Fabritius Ágost

Nyilatkozat.

Midőn én f. é. január 13-án este 7 óra fele Nagy Lina, bérkocsitulajdonos nejéhez hivattam, nevezettet egy előrehaladott elvetélés és hashártyagyuladás következtében egy olyan reménytelen állapotban találtam, hogy meggyőződésem szerint a betegség halálos kimenetelét egynéhány órával előbb nyujtott orvosi segély sem akadályozhatta volna meg.

Dr. Gusbeth Ede.

*) Az ezen rovat alatt megjelent közleményekért és azok tartalmáért nem vállal felelősséget a szerkesztőség.

Hirdetmény.

Brassói kir. törvényszék által közhirré tétetik, hogy a Brassó—háromszéki helyi érdekü vasutak részvéntársaság javára Brassó határán fekvő földbirtokok kisajátitása tárgyában a kisajátitási terv beérkezvén, ennélfogva az 1881. évi XLI. t. cz 46 § sa alapján a kártalanitási eljárás megkezdését elrendelte s a tárgyalás megtartására ujabbi határnapul *1892. évi február hó 13-ik* s következő napjának délelőtti 9. óráját a helyszinére kitüzte s az emlitett t. cz. 47. §-sa alapján a tárgyalás vezetésére Kovács Károly kir. törvényszéki biró és tollvivőül Ruszu Mihály kir. törvszéki aljegyzőt küldötte ki.

Ezen tárgyalásra érdekeltek hirdetmény utján is megidéztetnek azzal, hogy az érdekeltek elmaradásá a kártalanitás fölött hozandó érdemleges határozatot nem fogja gátolni és egyéni külön értesitésnek elmaradása vagy a tárgyalásróli elmaradás miatt igazolásnak helye nincs.

Brassó, 1892 január hó 12 én

A kir. törvényszék üléséből.

Deési, elnök. 291 (2—3) *Dr. Gullya,* jegyző.

Diszoklevél Zágráb. 1891. Arany érem Temesvár.

Kwizda Restitutions-flui-ja.

(Üditő nedv.)

Mosóviz lovak számára. Egy üveg ára o. é. 1 frt 40 kr.

30 év óta az udvari istállókban, a katonai és uri nagyobb istállókban használatban van, erősitésül nagy társadalmak előtt és után az erő visszanyerésre czéljából, ficzamodások, megbicsaklások, idegmerevségeknél stb. Kiváló dolgokra képesiti a lovakat training-nél.

HAUPT-DEPOT

Franz Joh. Kwizda

k. u. k. österr. u. kön. rumän. Hoflieferant, Kreisapotheker, Korneuburg bei Wien.

Kwizda-féle

Kwizda Ferencz János cs. és kir. osztr. és román kir. udv. szállító Korneuburg.

Hajsav korpa és haj kihullása ellen. 1 üveg 50 kr.

Haggmakenőcs hajnöv. szer. 1 tégely 80 kr.

Tyukszemtap 1 doboz 30 és 70 kr.

Tyukszem és kinövések elleni tinktura 1 ü. 35 kr.

Vas-cognac diáta-szer vérszegények és reconvalescensek részére. 1 üveg 1. 40.

Csukamáj olaj üveg 70 kr. és frt 1. 20.

Ferencz-pálinka 1 ü. 80 kr.

Utifü-nedv köhögés és rekedtség el. gyerm. szám. 1 ü. 35 k.

Főraktár Magyarország részére: Törk József gyógyszerésznél, Budapest, király-utcza 12.

COOKE HUBERT lovardája.

szombaton, január 23-án

nagy High-Liff előadás

először

nagy körlovagolás;

vagy a 17. század lovagjainak játéka; EREDETI JELMEZEKBEN.

Nagyszerü márvány szobrok.

A 117. számu bérkocsi

vagy lakodalom akadályokkal.

Bohózatos némajáték.

Holnap vasárnap január 24-én

két előadás,

Délután fél 4 órakor és este fél 8 órakor nagy díszelőadás.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundaţia pentru Şcoală - BCU Cluj-Napoca.

Feltünést keltő ujdonság nők részére!

Minden előképzettség nélkül lehet mértéket venni mintázni és szabni a cs. és kir. kiz. szabadalmazott

Excelsior szabászati készülék

segélyével, akár gyermekruhát akarunk késziteni, akár legfinomabb női ruhát. A pontos és sikeres mértékvevésért és szabásért jótállunk. Ezer meg ezer példa bizonyítja az

Excelsior szab. szabászati készülék

czélszerü voltát. Ennek egy háztartásból se szabadna hiányoznia. A kezelés igen egyszerü, sőt fiatal leányok részére is. Az egész készülék ára, magyarázatokkal együtt minden nyelvben, csak 1 frt 30 kr. Szétküldés naponta kétszer utánvéttel — 1 frt 50 kr. előleges beküldése mellett a készülék bérmentve küldetik meg.

Kizárólagos főraktár alulirott szabadalomtulajdonosoknál:

KELETY és ROTHMANN, BÉCS

(207) 18—18 *II., Untere Donaustrasse 49.*

Főraktár Magyarhon részére Budapesten **Gottlieb Vilmosnál** Andrássy-ut 49. szám alatt.

Mindennemü fürészanyag, mint

deszka, padló lécz és épületfa

utóbbi ugy füfészelve, mint élesen faragva, ajánlja legjobb minőségben és a legolcsóbb árak mellett

KLEIN SÁMUEL, Brassó.

Raktár az „**Albina**" telkén, a pályaudvar közelében.

287) 3--3

Jelentés.

Alólirott tisztelettel hozom a nagyérdemü közönség becses tudomására, miszerint a helybeli piaczon **Hirscher utcza 3. sz a** (a **Korödi-féle házban**)

szalámi-, zsir- és hentesüzletet

nyitottam.

Postai megrendeléseket szalámira, sonkára és táblaszalonnára kezesség mellett elfogadok.

Simán őrlött buzakenyér 20 és 30 krajczárjával naponként frissen kapható.

Továbbá ajánlom, mint valami rendkivül izletest, kenyérben sült sonkát.

Főtörekvésem leend, mindig a legizletesebb és legjobb árukat tartani s tisztelettel kérem szükséglet esetén a szives pártfogást

kiváló tisztelettel

Geisberger Frigyes.

(284) 3—3

Bámulatos olcsó és szolid czipőáruk.

Ha az áru olcsó és jó — ez a vevőre bátoritó.

SABADEANU JUON
czipő- és kalapáru-raktárában
Brassó, Kapu-utcza 10. sz. alatt

épen most érkeztek meg nagy mennyiségü **téli czipőáruk** *bőr, posztó nemez* (*Filz*), *bunda* és *kaucsuk*-ból, mindannyi friss, divatos és szolid áruk, melyek térszüke és aprópénz hiánya miatt csakis még 8 napon belül bámulatos olcsó áron, ámde csupán készpénz fizetés ellenében adatnak el, és pedig:

Férfiak számára	forinttól feljebb
vikszosbőr czugosczipők	2·90
„ „ bőrboritékkal	3.50
czugos posztó czipő bőrboriték és nemezbélés	3.80
posztó muszkalak boritékkal	4.50
térdmagas posztómuszkalak boritékkal	5.50
salonlak boritéku czugosczipők	4.80
magas posztócsizma bőrboritékkal	5.50
posztó (soson) hóczipők bőrboritékkal	3.50
orosz bagaria vadászcsizma	9.50
tehénbőr munkáscsizma	5.50.
stb.	

Nők számára	forinttól feljebb
vikszosbőr czugosczipők	2.60
patent vagy zergebőr czugosczipők	3.—
czugosczipő filczbéléssel	3.50
czugos posztóczipő bőrboritékkal és filczbéléssel	3.20
cz. posztóczipő muszka lakboritékkal	5.80
ugyanaz bundabéléssel	2.50
filcztopánka	1.70
„ gombolva	2.—
zergebőr korcsolyázó füzőczipő	3.60
filcz és szövet háziczipő	—.80
stb.	

Meghülés ellen védelmet nyujtanak

az én világhirü, szabadalmazott és legjobbnak bizonyult

Russian-Amerikan-India-Szt.-Pétervári hóczipőim (Sosons)

vizáthatlan gummitrikotból gummi boritékkal, gummi felső czipők (galosnik), russian boots, sandalok és selfatingek férfiak, nők és gyermekek számára leszállitott árakon. — Ezen gyártmány szoliditását és izléses façonját a világ egyetlen gyára sem tudta elérni.

Bunda-, nemez- és posztó utazócsizmákban és czipőkben szintén nagy választékom van, bőr és posztó felsőczipők, nemez és gyapjukalapok, posztó- és bőrsapkák mindig raktáron vannak.

Vidéki megrendelések a mérték és szám beküldése esetében utánvétel mellett gyorsan elküldetnek és nem tetsző áru visszacseréltetik. (206) 9—10

Divatos és finom — számos vevőben bizom

Bámulatos olcsó minden, — csak fizetni készpénzben és szivesen.

Alapittatott 1858-ban. Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállitója. **Alapittatott 1858-ban.**

WALSER FERENCZ
Első magyar
gép- és tüzoltószerek gyára, harang és érczöntöde
BUDAPESTEN, VII. Rottenbiller-utcza 66. szám.

A legmelegebben ajánlva a nméltóságú belügym. úrnak 1889. évi január 15-én 82,502 II. szám alatt az összes törvényhatóságokhoz kibocsátott körrendeletével.

E kegyes körrendeletből vagyunk bátrak ide iktatni a következőket:

„Walser Ferencz tüzoltószer-gyáros a magyar országos tüzoltó-szövetség jelentése szerint legelső vol, ki a rendszeres tüzoltás meghonositásának és a szervezett tüzoltóságok létesitésének kezdetétől fogva nagy áldozatkészséggel és egész odaadással azon fáradozott, hogy a rendszeres tüzoltás igényeinek gyakorlati tekintetben mindenkép megfelelő tüzoló gépeket és tüzoltási fölszereléseket késztitsen; gyártmányaiban ma már oly tökélyre vitte, hogy azok győzelmesen állották ki a versenyt a külföldi legjelesebb gyárak hasonnemü gyártmányaival és ma személyében mint gyáros nemcsak a belföld, hanem a külföld tüzoltói köreiben is kiváló tiszteletben részesül. Minélfogva a nevezett Walser Ferencz czégre annál inkább figyelmeztetem a törvényhatóságot, miután nevezett czég, kinek gyártmányai már 1877-ben a 49,601 B. M. sz. rendelettel a törvényhatóságoknak ajánlva lettek, a lefolyt évtized alatt minden tekintetben beváltotta a hozzá fűzött várakozásokat."

Támaszkodva ezen megtisztelő ajánlatára a nmélt. belügyminiszter urnak s hivatkozva a mult évben a minden községben szervezendő tűzőrségnek az előirás szerint tüzoltó eszerekkel kötelezetté tett ellátására **részetfizetésre** *szállitok egyes községeknek tmint egyes járásoknak és megyéknek, a magas kormányrendelet alapján berendezett*

községi egységes vészvonatokat,

továbbá nagyobb községek és a szervezendő tűzőrségek részére kocsi- és mozdonyfecskendőket, vizhordókocsikat, tüz- és mászólétrákat, és minden egyéb mentőeszközöket és köteles tűzoltóegyletek egyéni fölszereléseit a legutolsó részletekig. Ugy az egységes vészvonatok, mint a 105 millimeter hengerátmérővel biró más tűzfecskendők, kizárólag a magyar egységes csavarnak elfogadott Walser-féle tömlőcsavarral láttatnak el. Már létező, de más idegen csavarral ellátott fecskendők a magyar egységes csavarra átidomittatnak, mely végre az illető vizszállitó könyökdarab beküldése kéretik.

(52) 4—x

Árlapok és költségtervezetek dij- és bérmentesen eszközöltetnek.

A gyár által, mint ***kizárólagos hazai gyártmány,*** *eddig készitett tűzfecskendőkből* ***hazánkban 9 ezer darabnál*** *több van használatban,*

Brassó, nyomatott a kiadó-tulajdonos KÖZMÜVELŐDÉS irodalmi és műnyomdai részvénytársaság könyvnyomdájában.

Iskola Alapítvány - Kolozsvári Központi Egyetemi Könyvtár © Fundația pentru Școală - BCU Cluj-Napoca.